

més per acabar l'ampolla. Així hores i hores de jornal i dies i dies, el tub va de la boca de l'operari a la del vailet que l'ajuda. Els perills no cal mencionar-los. La fuberculosis i la lues dels operaris poden atacar els vailets, com aquell cas de la pipa trobada al carrer, que va infectar de sífilis els vailets que la feren servir per fer veure que fumaven. Parions d'aquest perill pot posar-se el de l'etiquetatge dels tallers i despatxot, en els quals es fa servir la llengua per a tancar sobres, posar segells i passar els fulls dels llibres. I ara que bé a tomb, us explicaré un cas d'un senyor pulcre i meticulós i net, desesperadament net, que en anar al tramvia i veure que li lliuraven un bitllet arrencant-lo amb el dit mullat de saliva, va preguntar:

—És igual preu que sempre? —i el cobrador, sorprès, li respongué—: Sí! Per què? —i el ciutadà va respondre—: Com que avui hi ha la saliva de més a més!

Una gran rialla esclatà entre els concurrents del tramvia.

I ara ve la part dedicada a les joguines que es donen als infants. La primera condició que ha de tenir una joguina per als infants és que no sigui **agressiva**. Les agressions poden ésser perquè la joguina **talli** o **punxi** o estigui **infectada** o sigui dragrable en totalitat i que sigui susceptible de desmuntar-se en peces que puguin ésser empassades. La primera condició d'una joguina és que es pugui **rentar**, perquè és segur que anirà a la boca. Durant els anys de la nostra professió hem pogut observar casos d'infants que s'han empassat bales, agulles, cargols de mecano i altres coses, que han causat hores d'angúnia fins que han sortit a l'exterior. Demés, l'infant té una predilecció per a introduir-se objectes a les cavitats naturals, com el nas i les orelles. Entre aquests podem citar les granes o llavors. Aquests cossos estranys tenen una vitalitat vegetal intensa i després d'un temps d'estar dins de les cavitats, amb la humitat, es reinflen i esdevenen més grossos. En aquests casos, bo i esperant el moment d'ésser consultat un otòleg, els recomanem que es posin el nas oli gomenolat i a les orelles glicerina fenicada amb el fi d'isolar les llavors de la humitat germinadora, que les fa més voluminoses i més difícils d'extreure.

Per tenir una seguretat del que diem, hem posat llegums en aigua, oli i glicerina i hem pogut observar que les que han estat submergides en aigua han doblat el seu volum a les piques hores (dues per als pèsols secs i dotze per a les mongetes) i les que han estat submergides en oli i en glicerina no han augmentat de volum en més de vint, de vint-i-quatre hores, que és el màxim que pot considerar-se que un malalt de fora pot trigar fins arribar a mans de l'especialista de la ciutat més propera.

Finalment volem consignar els casos contraris, o sigui quan son els infants els qui ja tenen la boca infectada i amb els seus dits poden contaminar els seus companys. Potser entre totes les malalties és la diftèria la que és més perillosa. Nosaltres tenim casos que han trigat més de tres mesos, en els quals els repetits examens de les secrecions de la gola (sempre cal fer cultiu) han estat positius. Al costat de la diftèria es poden posar la tuberculosi i les altres malalties que a distància poden ésser propagades amb les gotetes de Flügger. Potser és la grip la que ha suscitat, per part dels autors, l'establiment d'una profilaxi més constant a base de tenir la boca i el nas protegit per gases i altres objectes que compleixin l'obturgació de les dites obertures naturals. El contagi de la mare que alleta, de la dida i la infermera, especialment al nadó, constitueix un conflicte seriós en les Maternitats i fins en les cases particulars. En aquests casos podem invocar com higièniques les vestes dels musulmans que fan anar les seves mullers amb el nas i boca tapats. El doctor Fest de Göttingen ha inventat fa poc (1936) una màscara de celofana que penja d'unes ulleres i evita que les gotetes infectades de la boca puguin contaminar els infants.

Nosaltres, inspirats en la forma de les caretes d'esgrima i de les armadures antigues dels guerrers, tenim un projecte que sense privar l'aire, ni la claror, fa una muralla davant de la boca i del nas dels infants i evita que es posin els dits a la boca. Demés, aquesta careta, de tela metàl·lica, és susceptible de posar-hi un obturador de celofana postís en els casos d'ésser l'infant el qui pot contagiar els qui el volten. Aquesta careta ortopèdica es pot aplicar en els casos de resistència tenaç que tenen molts infants a renunciar a xuclar-se els dits i fins als eczematosos que sentin una pruija de gratar-se la cara.

De totes maneres cal confessar que amb una mica de **compte**, **netedat**, **cultura**, **vigilància** i **direcció**, poden aconseguir que les infeccions causades per les mans i objectes bruts minvin considerablement sense necessitat d'altres mesures més molestes per a tothom.

signatura